

borgmesterens deltagelse i udvalgsdrøftelserne må ske under hensyntagen hertil.

Spørgsmål 25 og 26 udgået.

Spørgsmål 27:

Hvorfor er der ikke i forbindelse med gennemførelsen af udvalgsformændenes ret til at afgøre sager på udvalgets vegne fastlagt en pligt til – i en form, der er nærmere fastlagt i kommunens styrelsesvedtægt – at underrette udvalget om sådanne afgørelser?

Svar:

I § 6, stk. 2, i normalstyrelsesvedtægten for primærkommunerne findes en bestemmelse om, at borgmesterens afgørelser på kommunalbestyrelsens vegne i almindelige løbende sager, der ikke tåler opsættelse eller ikke giver anledning til tvivl, forelægges kommunalbestyrelsen til efterretning.

Det er i normalstyrelsesvedtægten udtrykkeligt markeret, at bestemmelsen kan udelades i kommunernes styrelsesvedtægter, og i normalstyrelsesvedtægten for amtskommuner er bestemmelsen ikke medtaget. Dette er dog naturligvis ikke til hinder for, at det enkelte amtsråd foreslår en tilsvarende bestemmelse optaget i sin styrelsesvedtægt.

En tilsvarende bestemmelse for så vidt angår udvalgsformandens ret til at træffe afgørelser i henhold til forslagens § 1, nr. 10 (forslaget til § 22, stk. 2), således at disse afgørelser skal forelægges udvalget til efterretning, vil ligeledes kunne optages i kommunernes styrelsesvedtægt, såfremt den enkelte kommunalbestyrelse (eller amtsråd) ønsker det.

Endvidere vil det enkelte udvalg i medfør af forslaget til § 22, stk. 2, sidste punktum, kunne foreskrive formanden at forelægge sådanne afgørelser til underretning efter nærmere fastsatte retningslinjer.

Når en sådan pligt derimod ikke foreslås fastlagt i lovgivningen, er dette i overensstemmelse med overvejelserne i betænkningen om kommunale styrelsesformer og kommunalpolitikernes arbejdsvilkår m. v., hvor det herom anføres (kapitel IV, afsnit 7.2.):

»Udvalget har i øvrigt overvejet, hvorvidt der i loven burde optages en bestemmelse om, at de af formanden afgjorte sager skal forelægges udvalget til orientering. Der ville

herigennem være mulighed for en kontrol med, hvorledes formanden udøver sine beføjelser, og udvalget ville således kunne tage stilling til, om det måtte ønske at give formanden direktiver for udøvelsen. For at undgå en unødigt overbelastning af udvalgenes dagsordener skulle der imidlertid samtidig åbnes mulighed for, at udvalgene helt eller delvis kunne fraskrive sig denne ret. En bestemmelse af dette indhold synes det dog mest hensigtsmæssig at placere i styrelsesvedtægten, således at den enkelte kommune selv kan vurdere, om den ønsker bestemmelsen indført, jfr. den tilsvarende bestemmelse i normalstyrelsesvedtægtens § 6, stk. 2, om borgmesterens afgørelser på kommunalbestyrelsens vegne.

Generelt skal man herefter anføre, at de foreslåede ændringer, der må ses i sammenhæng med begrundelsen for eksisterende regler om honorar til udvalgsformænd, i det store og hele kun vil bringe lovteksten i overensstemmelse med den praksis, som har udviklet sig. Udvalgsformanden tillægges nogle ret sædvanlige formandsbeføjelser, som udvalget har en forholdsvis let adgang til at kontrollere. Formandens ret til at træffe visse afgørelser på udvalgets vegne kan desuden føre til, at udvalget undgår at blive belastet med mere oplagte sager, uden at dette samtidig medfører, at det politiske element kobles ud af beslutningerne.«

Spørgsmål 28:

Hvad taler imod at gennemføre ret/pligt til at foretage valg af udvalgsformænd efter forholdstalsvalg i alle kommuner?

Svar:

Styrelseslovens ordning, hvorefter udvalgsformanden vælges af udvalget og kan afsættes når som helst, sikrer dermed en mulighed for løsning af det problem, at arbejdet i udvalget hæmmes på grund af strid mellem udvalgsflertallet og formanden for udvalget. Hvis der fastsættes regler om forholdstalsvalg af udvalgsformændene, må disse regler nødvendigvis suppleres med en regel om, at valgene gælder for kommunalbestyrelsens funktionsperiode, idet forholdstalsvalget ellers ville kunne blive illusorisk ved, at udvalget efterfølgende valgte en flertalsrepræsentant til formand.